

Список використаних джерел:

1. Братюк В.П. Застосування моделі оцінення ризику в процесі фінансового моніторингу [Електронний ресурс] / В.П. Братюк, Х.М. Ковач // Молодий вчений. – 2015. – № 1 (1). – С. 56-59. – Режим доступу: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2015/1/13.pdf>.
2. Куришко О.О. Економетрична модель оцінювання ризику використання страхової компанії її клієнтами для легалізації доходів [Електронний ресурс] / О.О. Куришко // Вісник Української академії банківської справи. – 2013. – № 2. – С. 104-108. – Режим доступу: http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/52534/7/Kuryshko_financial_monitoring.doc.pdf
3. Сучасні проблеми фінансового моніторингу: Збірник матеріалів IV Всеукраїнської науково-практичної конференції (10 квітня 2015 р.). – Х.: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, ТО Ексклюзив, 2015. – 224 с.
4. Фінанси: навч. посібник / д.е.н., професор І.І. Пилипенко, д.е.н., професор Т.Г. Бондарук, к.е.н., доцент Л.Є. Момотюк, ст. викладач І.С. Ігнатова. – К. : ДП «Інформ.-аналіт. агенство», 2013.- 467 с.
5. Момотюк Л.Є. Статистичне дослідження ринку страхових послуг в Україні / Л.Є.Момотюк // Науковий вісник Державної академії статистики, обліку та аудиту. – 2009. – Вип 3 (24). – С.4-8.
6. Момотюк Л.Є. Формування та удосконалення показників статистики фінансового ринку / Л.Є.Момотюк // Прикладна статистика: проблеми, теорії та практики. – 2011. – Вип.9. – С. 123-128.
7. Момотюк Л.Є. Статистика фінансів: методологія та практика: монографія / Л.Є.Момотюк. – К.: ВПД «Формат», 2013. – 429 с.

А. В. Шкльода,

студент освітнього ступеня «магістр»,

спеціальність «Менеджмент»,

спеціалізація «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності»,

Національна академія статистики, обліку та аудиту, м. Київ

СВІТОВИЙ ДОСВІД РЕГУЛЮВАННЯ ОФШОРНОГО БІЗНЕСУ

Офшорні юрисдикції, мають, як позитивний, так і негативний вплив на економічний розвиток держав та світової економіки загалом. Така характеристика є умовною, тому існують різні, часто протилежні точки зору стосовно цього явища у світовій економіці.

Порівнюючи практику відмивання доходів з офшорним бізнесом, варто відзначити, що злочинний світ останнім часом схиляється до іншого. Податкові гавані стають все більш селективними до своїх клієнтів, тому злочинні доходи часто рухаються до значно молодших офшорних юрисдикцій, оскільки корпоративне зловживання офшорними юрисдикціями

включає, як приховування походження нелегальних платежів, так і хабарі, дотації політичним партіям, тощо.

В останні роки у зв'язку з загальною глобалізацією міжнародного бізнесу зростає участь офшорного сектору в світовій економіці та збільшилася стурбованість світового суспільства потенційною загрозою незаконних операцій для світової фінансової системи. Якщо раніше «антиофшорна» боротьба була справою кожної окремої держави, то наразі вона набула всесвітнього значення. Сьогодні у ній активно беруть участь такі міжнародні організації, як ООН, ЄС, ФАТФ та інші.

Проблеми, пов'язані з офшорними територіями, вирішуються комплексно, виходячи з чинних правил регулювання з сторони світового співтовариства та власних правил держав-учасниць. Виходячи з цього, регулювання офшорного бізнесу можна представити у вигляді двох незалежних напрямків: внутрішнього і зовнішнього інституційного контролю [1-2]. Останній, зокрема поділяється на три рівні – міжнародний, внутрішньо-регіональний та місцевий. Форми та рівні регулювання офшорного бізнесу наглядно відображені у табл. 1.

Таблиця 1

Форми та рівні регулювання офшорного бізнесу

Форми	Внутрішня	Зовнішня				
Рівні	-	Міжнародний			Внутрішньо-регіональний	Місцевий
Напрямки політики	Підтримка репутації	Податкова гармонізація	Міжнародна стабільність	Боротьба з відмиванням злочинних доходів (БВД)	(БВД), економічний розвиток регіону	(БВД), економічний розвиток
Інститут або агент	Брокери, управляючі активами, страховики, та ін.	ЄС, ООН, ОЕСР (організація економічного співробітництва та розвитку)	МВФ, ФФС (форум фінансової стабільності)	ООН, ФАТФ (група фінансової протидії відмивання доходів) IOSCO (міжнародна організація контролю за цінними паперами), Базельський Комітет, УКІА (група по збору фінансової інформації), «Егмонтська група» (офшорна група по нагляду за банківською діяльністю)	ІГІО (міжнародна організація по податкам та інвестиціям), Східно-Карибський центральний банк, КАРИКОМ (карибське співтовариство і Спільний ринок), КАРТАК (Карибський центр технічної допомоги), Карибський банк розвитку	Місцева влада

Джерело: [1-3]

Стосовно внутрішнього регулювання офшорного бізнесу, варто зауважити, що тут використовуються послуги брокерів, агентів, які забезпечують захист та конфіденційність клієнтів, виступають посередниками при відкритті рахунків, трастів тощо.

Міжнародне регулювання проводиться міжурядовими організаціями, які здійснюють свою діяльність як представники розвинутих країн, що зазнали втрат від цієї діяльності. Європейський союз, Організація Об'єднаних Націй і Організація з економічного співробітництва та розвитку пропонують основні напрямки гармонізації податків з метою зменшення витоку капіталів.

Боротьба з відмиванням злочинних доходів ведеться, в основному, в рамках діяльності міжнародних організацій – ООН та ФАТФ, які останні роки координують свої зусилля з метою досягнення максимального ефекту від введених заходів – нагляду, контролю і регулювання.

Накопичений світовий досвід регулювання процесів відмивання доходів незаконного походження дав можливість розмежувати функції зазначених міжнародних організацій, а також визначити взаємопов'язані напрямки їх діяльності [1]:

- постійне відстеження нових схем відмивання «брудних» коштів і обмін отриманою інформацією на міжнародному рівні;
- систематичне вивчення та порівняльний аналіз методів переміщення грошових коштів, що використовують злочинні угруповання;
- моніторинг процесів проникнення організованої злочинності у сферу політики і державного управління з метою незаконного отримання капіталів;
- постійне застосування жорстких методів звітності банків про операції клієнтів і використання у випадку порушення заходів адміністративної та кримінальної відповідальності;
- перманентний аналіз процесів зрощування організованої злочинності з легальними фінансовими інститутами;
- дослідження впливу злочинної діяльності з відмивання грошей на національні правоохоронні органи та економічні структури;
- посилення контролю за діяльністю небанківських фінансових організацій та установ, а також за функціонуванням некомерційних структур, що створюють різноманітні благодійні фонди;
- послідовне уведення уніфікованих міжнародних стандартів;
- удосконалення методів роботи державних органів і служб щодо запобігання злочинної діяльності з відмивання коштів.

Отже, за результатами аналізу світового досвіду в системі регулювання та контролю над офшорним бізнесом залишаються відчутні проблеми і окремі держави не спроможні їх усунути самотійно. Крім того, політика, що проводиться міжнародними організаціями (ООН, МВФ, ЄС та ін.), у багатьох випадках показала свою недостатню дієвість, оскільки цілі, задачі і навіть інструменти політики цих організацій стосовно регулювання офшорного бізнесу часто не співпадають, що призводить до дисбалансу в системі регулювання руху офшорних капіталів [1]. Очевидно, що для вирішення

важливих завдань щодо регулювання офшорного бізнесу назріла нагальна потреба у створенні єдиного регулюючого і контролюючого центру, яким, наприклад, міг би стати міжнародний інститут для регулювання і контролю офшорних відносин.

Список використаних джерел:

1. Дубовик С.В. Анализ мирового опыта по налогообложению контролируемых иностранных компаний / С.В. Дубовик // *Налоги и налогообложение*. – 2010. - № 11. – С.7-16;
2. Ямко П. Ю. Податковий механізм офшорних країн: сутність, функції, інструменти / П.Ю. Ямко // *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. – 2012. - № 4. - С. 135-140.
3. Number of banks per country of origin [Electronic resource] / Commission de Surveillance du Secteur Financier (CSSF). – Mode of access: <http://www.cssf.lu>
4. Іващенко О.А. Проблема контролю за рухом капіталу в умовах волативності: ризики глобальної фінансової лібералізації / О.А. Іващенко // *Актуальні проблеми міжнародних відносин: Збірник наукових праць*. Випуск 111. Частина II (у двох частинах). – К.: Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Інститут міжнародних відносин, 2012. – С.46-52.
5. Резнікова Н.В. Проблема реінституціоналізації світової економіки в умовах незалежності: нові виклики глобальному регулюванню / Н.В. Резнікова, О.А. Іващенко // *Інвестиції: практика та досвід*. – 2017. – № 10. – С. 5-10.

О. А. Юрченко,

кандидат економічних наук,

доцент кафедри обліку та оподаткування,

Національна академія статистики, обліку та аудиту, м. Київ

ПОРЯДОК РОЗРАХУНКУ МИТНИХ ПЛАТЕЖІВ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Активна участь України у світових інтеграційних процесах, набуття членства в Асоціації з Європейським Союзом вимагає поглиблених зовнішньоекономічних зв'язків. Однією з форм економічних відносин України з іноземними державами є зовнішньоекономічна діяльність, яка відіграє значну роль у підвищенні економічного зростання добробуту населення країни, зміцнення її положення на світовій арені. Застосування ліберальної моделі зовнішньоекономічної політики України полягає у використанні таких методів державного регулювання, які дозволять врахувати національні інтереси та гармонійно поєднати їх з вимогами інтеграції у світову спільноту.